

חֲטָאוֹ, בְּהַמּוֹת וּעֲזֹפּוֹת הַשִּׁמִּים וּשְׂאָר הַבְּרִירּוֹת מֵהַ חֲטָאוֹ? אָמַר לוֹ, מִשּׁוּם שְׁבָתוֹבּ בַּיְהֹוָה הַשְׁחִיתָה כֶּל בְּשָׂר אֶת דַּרְכֵו עַל הָאָרֶץ. כָּלָם הָיוּ מְשִׁיחִיתִים דַּרְכֵיהֶם. עָזֹבוּ אֶת

מִנְסָן וְנַדְקָנוּ בְּמִין אֶחָר. בָּא רָאָה, אָוֹתָם רְשָׁעִי הַעוֹלָם גָּרָמוּ כֵּה לְכָל הַבְּרִירּוֹת, וּרְצֹוֹ [לְחַשְׁמָה] לְהַכְּחִישׁ מִעְשָׁה בְּרִאשָׁית, וְהָם גָּרָמוּ לְכָל הַבְּרִירּוֹת לְהַשְׁחִיתָה דַּרְכֵם כְּמוֹ שְׁהָם הַשְׁחִיתָה. אָמַר הַקְדוּשָׁ בָּרוּךְ הַשְׁחִיתָה. אָמַר רְצִיטָם [לְמִשְׁכָּנָת] הָוֹא, אָמַם רְצִיטָם [לְמִשְׁכָּנָת] לְהַכְּחִישׁ מִעְשָׁי יְדֵי? אַנְיָ אַשְׁלִים רְצֻונָּם, וּמְחִיתִי אֶת כָּל הַיקּוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה. אֲחַזֵּיר הַעוֹלָם לְמִים כְּמוֹ שְׁהָיָה בְּחַחְלָה, מִים בְּמִים, וּהְרִי נַחְבָּאָר. מִפְּאָן וְהַלְאָה אָעָשָׂה בְּרִירּוֹת אֶחָרוֹת בְּעוֹלָם בָּרוֹאָיו.

וַיָּבָא נָמָ וּבְנָיו וְאַשְׁתָּוֹ וְנִשְׁיָ בְּנָיו אֶתְוֹ. רַבִּי חִיאָ פָּתָח וְאָמַר (ירמיה ט) אֵם יִשְׁתַּר אִישׁ כִּי אָמַר יְהוָה רַבִּי אֶתְוֹ אֶל אֶתְוֹר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְאַנְיָ לֹא אָרְאָנוּ נָאָם הַזָּהָר. פְּמָה הַמְּבָנִים בְּנָיָי אָמַר אֶתְוֹר אֶל אֶתְוֹר יְהוָה. יְהוָה הַמְּבָנִים בְּנָיָי עַיְנִים אָדָם אַטוּמִי לְבָבִי יְסֻתוּמִי עַיְנִים שְׁלָא מְשִׁגְיָחִים וְלֹא יוֹדָעִים בְּכָבוֹד רְבּוֹנָם, שְׁבָתוֹבּ בּוּ הַלוֹא אֶת הַשִּׁמִּים וְאֶת הָאָרֶץ אָנֵי מְלָא. אַיְךְ רְזָצִים בְּנָי אָדָם לְהַסְתַּרְמָר מְחַטְּאֵיכֶם וְאָוּמָרִים מֵי רְוָאָנוּ וְמֵי יוֹדָעָנוּ, וְכַחֲזָבָה (ישועה כט) בְּמַחְשָׁבָה מְעַשֵּׂיכֶם. לֹאָן יְתַבָּאוּ מְפַנְּיוֹ?

לְמַלְךָ שְׁבָנוּ פָּלְטָרִין וְעַשָּׂה תְּחִזָּה הָאָרֶץ מִתְּלוֹת נִסְתָּרוֹת. לִימִם מְרָדוּ בְּנֵי הָאָרָמוֹן בְּפֶלַךְ. הַקְרִיף [אֲשֶׁר] עַלְיָהָם הַמֶּלֶךְ בְּגִינּוֹת. מַה עָשָׂו? נְכַנְּסוּ וְהַחֲבִיאוּ עַצְמָם תְּמַת נְקֵבָה הַמְּחֻלוֹת. אָמַר הַמֶּלֶךְ, אַנְיָ עֲשִׂיתִי אָוֹתָם, וּמְלַפְּנֵי אָתָם רְזָצִים לְהַתְּחַבָּא? זֶה שְׁבָתוֹבּ אָמַר יִשְׁתַּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְאַנְיָ לֹא אָרְאָנוּ נָאָם הַזָּהָר. אַנְיָ הָוּ שְׁעַשְ׀יתִי מִתְּלוֹת וְעַשְ׀יתִי חִשּׁקָּה

וְעַוְפִּי שְׁמִיא וְשָׂאָר בְּרִיּוֹן מֵהַ חֲטָאוֹ. אָמַר לֵיהֶם בְּגִין דְּכַתִּיב כִּי הַשְׁחִיתָה כָּל בָּשָׂר אֶת דַּרְכֵו עַל הָאָרֶץ. בְּלָהוּ הַוּ מַחְבָּלִי אַרְחִיהָו. שְׁבָקִי זִינִיהוּ וְדַבְּקִי בְּזִינָא אַחֲרָא.

הָא חֲזִי, אָנוֹן חִיאִיבִי עַלְמָא גָּרָמוּ הַכִּי לְכָל בְּרִיּוֹן. וּבְעֹזָן (לאשכחא) לְאַבְחָשָׁא עַוְבָּדָא דְּבָרָאשִׁית. וּאָנוֹן גָּרָמי לְכָל בְּרִיּוֹן לְחַבְלָא אַרְחִיהָו כִּמָּה דָּאָנוֹן מַחְבָּלָן. אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַתָּוּ בְּעִיטָו (לאשכחא) לְאַבְחָשָׁא עַוְבָּדִי יְדִי, אָנוֹ אַשְׁלִים רְיעָוָתָא דְּלָכוֹן וּמְחִיתִי אֶת כָּל הַיקּוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מַעַל פְּנֵי הָאָדָמָה. אֲהַדר עַלְמָא לְמִין כִּמָּה דְּהֹהֶה בְּקָדְמִיתָא מִין בְּמִין וְהָא אָתָמָר. מִבְּאָן וְלֹהֲלָא אָעָבֵיד בְּרִיּוֹן אַתָּהָנִין בְּעַלְמָא כְּדָקָא יָאֹות:

וַיָּבָא נָמָ וּבְנָיו וְאַשְׁתָּוֹ וְנִשְׁיָ בְּנָיו אֶתְוֹ. רַבִּי חִיאָ פָּתָח וְאָמַר (ירמיה ט) אֵם יִשְׁתַּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְאַנְיָ לֹא אָרְאָנוּ נָאָם יְהָזָה. פְּמָה אָנוֹן דְּלָא בְּנָי נְשָׁא אֲטִיכָּמִי לְבָא וִסְתִּיכָּמִי עַיְנִין דְּלָא מְשִׁגְיָחִין וְלֹא יִדְעַין בְּיִקְרָא דְּמַאֲרִיהָוּן דְּכַתִּיב בְּיַהְהֵלֹא אֶת הַשִּׁמִּים וְאֶת הָאָרֶץ אָנֵי מְלָא. הַיְהֵק בְּעַזְוֹן בְּנָי נְשָׁא לְאַסְפָּתָרָא מְחוֹבָבִיהָו וְאַמְרִי מֵי רְוָאָנוּ וְמֵי יוֹדָעָנוּ. וּכְתִיב, (ישעה כט) וְהַיָּה בְּמַחְשָׁבָה מְעַשֵּׂיכֶם. לֹאָן יִתְטַמְּרֵן מַקְמִיהָה.

לְמַלְכָּא דְּבָנָה פָּלְטָרִין וְעַבְדָּת תְּחִזָּה אַרְעָא טַמִּירִין פָּצִירִין. לִיּוֹמִין מְרָדוּ בְּנֵי פָלְטָרִין בְּמַלְכָּא אַסְחָר (אַצְעָר) עַלְיָהוּ מַלְכָּא בְּגִיאִיסּוּ. מַה עַבְדָוּ עַלְלוּ וְטַמִּירוּ גְּרָמִיהָו תְּחִזָּה נְזַקְבִּי פְּסִירִין. אָמַר מַלְכָּא אָנוֹ אַעֲבָדָת לְזֹן וּמַקְמָאִי אַתָּוּ בְּעַזְוֹן לְאַתְּטַמְּרָא, הַדָּא הָוּ דְּכַתִּיב אֵם יִשְׁתַּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְאַנְיָ לֹא אָרְאָנוּ נָאָם יְהָזָה. אָנוֹ הָוּ דְּעַבְדִּית נְזַקְבִּי

ואור, ואתם איך תונכלו להתחמבא
מלפנַי ?!

בא ראה,nas כשהם חוטא לפני
רבותנו וממשיך עצמו להסתתר,
הקדוש ברוך הוא עושה בו דין
בגלו. וכשהאדם מטהר עצמו,
הקדוש ברוך הוא רוצה
להסתתרו שלא יראה ביום אף
ה. שונאי שצורך לו לאדם שלא
להראות לפניו הפשחת
כששורה על העולם שלא יסתפל
בו, שהרי כל אלו שוראים לפניו,
יש לו רשות להשחת.

וזה מה שאמר רבי שמואל,
כל אדם שעיננו רעה - עין הפשחת
שורה עליו. והוא נקרא משיחת
העולם. וצריך לך אם להשמר
מן ולא להתקרב אליו כדי
שלא יזקוק לך, ואסור לך רב
אליו בהתגלות. ומשום לכך ציריך
להשמר ממש רע עין, ומפני
מלוך המות על אחת כמה
וכמה.

[על זה] מה כתוב בבלעם ? (במדבר
כ) וגו' גבר שטם העין. שיען
רעיה הימה לו, ובכל מקום שיהיה
מסתפל בו, היה ממשיך עליו את
רוח הפשחת. וכך רוח
להסתפל בישראל, כדי להשמיד
בכל מקום שעיניו היו
מסתפלות. מה כתוב ? וישא
בלעם את עיניו. שזקף עין אחת
והנימיך עין אחת כדי להסתפל
על ישראלי בעין רעה.

בא ראה מה כתוב, וירא את
ישראל שכן לשכתיו. וראה את
שהשכינה מכסה עליהם ורוכצת
עליהם מתקנת בשיים עשר
שבטים מתחילה, ואין יכולות
עיניו לשלט עליהם. אמר, איך
אוכל להם, שהרי רוח קדושה
עלונה רוכצת עליהם ומכסה
אותם בכנסיה ? זהו שבחותם בראש
שכב פאר וקלביה מי יקימנו. מי

פסירין וعبدית חשוכה ונחרואה ואתונן איך
יכלין לאסתمرا קמא.

תא חזי, פד בר נש חטי קמי מאריה
ואמשיך גרמיה לאתפסיא. קדשא בריך
הוא עביד ביה דין באתגליא. וכד בר נש
אדבי גרמיה קדשא בריך הוא בעי לאסתרא
ליה דלא יתחזוי ביום אף יי. דונדי אבעי ליה
לאינש (דסח ע"ב) דלא יתחזוי קמי מחבלא כד
שריא על עולם דלא יסתפל ביה. דהא כל
אנון דיתחזון קמי אית ליה רשו למחבלא.
והיינו דקאמר רבי שמואל כל בר נש דעיניה
בישא, עינא דמחבלא שריא עליו.
וайהו מחבלא דעתם אקרי. ולבעי ליה
לאיניש לאסתمرا מגניה ולא לאתקרא
בהדריה דלא יתוק (קמיה). ואסир למקרב בהדריה
באתגליא. ומשום הכי מאיש רע עין בעי
לאסתمرا מגניה. מקמי מלאך המות על אחת
כמה וכמה.

(ועל דא) מה כתיב בבלעם (במדבר כ) ונאם הגבר
שטם העין. דעינא בישא הוה ליה ובכל
אמר הוה מסתפל ביה הוה אמשיך עלייה
רוח מחבלא. ובגין כד הוה בעי לאסתפל
בזה בישראל בגין דישאי בכל אמר דעיניה
הוה מסתפל. מה כתיב וישא בלעם את עיניו
דזקייף עינא חד ומאייך עינא חד בגין
לאסתפל באו בישראל בעינא בישא.

תא חזי, מה כתיב וירא את ישראל שוכן
לשכתיו. וחמא דשכינתא חפיא עליהו
ויריבעא עליהו מתקנא בתריסר שבטים
תחותה ולא יכול לשולטה עליהו עיניה.
אמר איך יכול להונ דהא רוח קדישא
עלאה רביבעא עליהו וחפת לון בגדרה.
הדא הוא דכתיב ברע שכב פאר, וכלביא.